

хожда отъ имуществото на дъщеріѣ ви и принадлежи на дъцата ми, то азъ мога да съмъ спокоенъ както и вый; Жакъ не бы поискалъ, разумѣвая, да обиди и обере дъцата на сестрѣ си въ ползѣ на своитѣ, защото той обыча почти еднакво и единтѣ и другитѣ.

— Ты имашъ право за това, Германе. Жакъ е добръ сынъ, добръ братъ, и человекъ който обыча истинѣтъ. Но Жакъ може да умре преди тебе, преди дъцата ти да порастатъ, а, въ еднѣ фамиліѣ, треба всякога да ся зима вѣвремя грижата дя ся не оставатъ дъца маловъзрастны безъ единъ главатаръ, който да ги съвѣтова и да ги оправя и спогажда въ разногласіята имъ. Другояче става нужда да ся мѣсятъ въ работитѣ имъ сждитѣ, които ги смразяватъ помежду имъ и ставатъ причина да изядатъ тѣ всичко по сждебны расправы. Тѣй, прочее, когата предлежи да доведемъ у дома нѣкое лице, мжжъ или женѣ, треба да мыслимъ чи единъ денъ това лице ще има, може бы, да оправя животътъ и работитѣ нѣщо на тридесять души, дъца, внуцы, зетьове и булки . . . Никой не знае до колко може да ся размножи едно семейство, и когато кошорътъ е препълненъ, и треба пчелитѣ да ся изроятъ, всякій мысли да отнесе медътъ си. Когато тя зехъ за зеть, при всичко чи дъщеря ми бѣ богата, а ты си-ромахъ, азъ не ѣ осждихъ чи бѣше тя избрала,